

KAZNODZIEJSKI (32) *ai*

Wszystkie samogłoski jasne (w tym w a 3 r. błędne znakowanie).

sg m N kaznodziejski (4). ◊ *G* kaznodziejskiego (2); -ého (1), -(e)go (1). ◊ *A* kaznodziejski (10).
◊ *I* kaznodziejskim (1). ◊ *L* kaznodziejskim (2). ◊ *f N* kaznodziejską (4). ◊ *A* kaznodziejską (1). ◊
L kaznodziejski(e)j (2). ◊ *n G* kaznodziejski(e)go (1). ◊ *pl N subst* kaznodziejski(e) (1). ◊ *A subst*
kaznodziejskié (3); -é (1), -(e) (2). ◊ *L* kaznodziejskich (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Przymiotnik od „kaznodzieja”; contionarius Mącz; contionalis, contionatorius Cn (32) : Trzecia korona ięft kaznodzieyfká/ o které napiřáno : Starřly pácie řlowem bořym trzodeę tę Opecřzyw 187v, 187v; Mącz 53c; IVř łobie podrobiwřzy [...] po dwu y trzydzieřtu lat rzemieřłá mego káznodzieyfkie⁸⁰/ tą trochą podřey pracey [...] zámykam wiek moy SkarKaz)(2.

Wyrażenia: »stolec (a. stolica) kaznodziejski (-a)« [szyk 4:2] (6): gdy zořtał Baccařarzem w naucze S. piřma wzięt na káznodzieyski řtolec do poznania. WróbřořtGlab A4; BielKron 213v, 359v; OrzQuin G3v; Pořtáwiony ná řtolicy káznodzieyfkiey iáko trąbá Gedeonowá zábrzmiał Skarřzyw 372; NiemObr 23.

»urząd kaznodziejski« [szyk 5:4] (9): WróbřořtGlab A2; iáko teř Káznodzieyfkiego niegodni řá wrzędu [munere ecclesiastae indigni sunt]/ ktorzi dla wielkiego ludzkiego w grzeřzeniu zezwolenia/ niekarzą áni řtrofuią wyřteřkow ModrzBaz 29, 29 marg; Skarřzyw 211 marg, 312, 543; WujNT 452 marg, 651 marg, Ccccc3v.

Zestawienie: »kaznodziejska reguła« = reguła zakonu dominikanów (1): DOMINIK Kálágurytáńfki Hiřpan/ káznodzieyfká Regułę wymyřlił y vřtáwił/ y Auguřtinowá nazwał. KrowObr 135v.

Szereg: »pasterski abo kaznodziejski« (1): Nikt řię nie ma wdáw áć w wrząd pářterfki ábo káznodzieyfki/ ářby był wezwány WujNT Ccccc3v.

a. *Cechujřcy kaznodzieję, wlářciwy kaznodziei (6) : Y rozmáicie/ rękomař/ twarzą/ řłowy iákiemi mogł/ káznodzieyfkie řpráwy/ ná ktore w kořciele pářtrył/ máłował. Skarřzyw 308; Mądrořć káznodzieyfká ná tym náleřy/ áby rzemieřło to krorym [!] duřze łowią/ vmiał Skarřzyw 312; Káznodzieyfkie wády. Skarřzyw 582 marg, 312, 581 marg; Co řię godři trochę rozřzerzyć/ y duchem káznodzieyfkim [...] grzechy pogromić SkarKazSej 691b.*

b. *Przeznaczoney dla kaznodziejów (6) : Przetofř Ezechielowi z ieřć [!] Pan Bog pierwey křięgi káznodzieyfkie/ tořz dopiero mowić kaře. Skarřzyw 312; W dworách pozákládáli káznodzieyfkie řzkoły. WyprPl A4.*

Wyrażenie: »stolec kaznodziejski« = ambona; cathedra Mącz [szyk 3:1] (4): Opecřzyw 37v; wieku onego ludřie řwięci/ ná Káznodzieyfkich řtolcách thym Proroctwem Hieremiařzowem iemu grořili. OrzRozm C2; Mącz 41b; ReszPrz 103.

Synonimy: b. »stolec kaznodziejski«: *ambona, katedra, kazalnica, kazatelnica, pulpit.*

Cf **KAZNODZIEJOWY**